

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 4. An Clericus clamando, & alios in auxilium vocando incurrat
irregularitatem, si fur cum rebus furtivis aufugiens ab accurrentibus &
supervenientibus servis occidatur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

sanguinis, sed satisfactionem, seu compensationem damni dati, quæ tamen protestatio non procedit ex voluntate, ne accusatus occidatur, sed in animo potius contrarium sentit, & intendit?

R. ejusmodi accusantem, seu denuntiantem ab irregularitate exculatum iri modo oretenus, & in foro externo protestetur, adeoque non opus esse, ut protestatio ex animo procedat, sed sufficere, ut evitet irregularitatem, si coram Judice oretenus protestetur, etsi in animo occisionem intendat delicto ita exigente, dummodo exterius intentionem hanc animo conceptam non manifestet. Ita sentiunt Covar. *Clem. citt. si furiosus 2. p. §. 5. n. 2.* Felin. in *C. postulastis de homicid. in fin.* Suarez l. c. Bonac. l. c. Palao l. c. Henriq. l. 14. cap. 11. Avila dub. 9. *Conclus. 3.* Laym. l. c. & alii contra Navar. c. 27. n. 226. & Sylvestr. *V. homicidium 2. q. 8.* Ratio est; quia ex una parte in *citt. cap.* exigitur duntaxat protestatio, nec in eo textu cavetur, hanc protestationem debere ex animo fieri; ex altera parte in foro exteriori, & coram Judice ejusdem est rationis protestatio ficta, & protestatio vera; sicuti ex communiore sententia docet Covar. l. c. cum Suarez & aliis *citt. qui citt. §. 5. n. 1.* etiam notat cum aliis non esse necessarium, ut hæc protestatio simul fiat, cum instituitur accusatio, seu denuntiatio, sed sufficere, si fiat in ipso ju-

dicio, antequam sententia feratur. Econtra verò irregularitatem non evitari, si quis protestationem intermittat, etiamsi interiori animo cupiat, mortem accusato non inferri. Ratio est, quia accusantes de crimine, ob quod accusatus morti adjudicatur, incurrunt excommunicationem, nisi per Canones excipiantur, & excusentur; Canones autem solum excipiunt eum casum, quo quis suam vel suorum injuriam civili accusatione prosequitur, præmissa protestatione, quòd poenam sanguinis non postulet, sed damni illati compensationem. Et hinc hæc protestatio non solum Clericis, sed etiam Laicis necessaria est, ut notat Palao l. c. eò quòd accusatio per se ad defensionem non tendat, sed ad punitionem; ne tamen ipsa punitio accusatori adscribatur, & fiat irregularis, remedium protestationis est à jure inventum ob rationes supra in *citt. cap. 2.* insinuatæ, & licet in dicto cap. fiat tantum mentio de Clericis, id tamen ideò factum, quòd Clericos magis dedecet accusatio, quàm Laicos, & quòd illi absque urgenti ratione causæ sanguinis se immiscere non possint, prout docent Suarez l. c. n. 6. Molina *D. 74. n. 9.* Navar. *cap. 27. n. 213.* & alii.

Ad 4. Q. R. Clericum ita clamantem, aliòque in auxilium vocantem probabilius eo in casu non incurrere irregularitatem, saltem

si periculum non prævidit homicidii à supervenientibus patrandi ejus clamore excitis. Ita Covar. l. c. verſ. octava. Avila D. 5. S. 2. dub. 15. Palao l. c. §. 2. n. 10. Bonac. l. c. p. 1. n. 18. Laym. l. c. Ratio est; quia eo casu non incurritur irregularitas tanquam ex homicidio casuali culpabili, cum talis Clericus clamando, & homines in auxilium advocando ad res suas liberandas, & defendendas nihil peccaverit, nec culpabilem causam illis dederit, nec ipsum homicidium impedire potuerit, uti ponitur. Neque irregularis esse potest ex defectu perfectæ lenitatis; tum quia fur à concurrentibus occisus est præter, imò contra clamantis intentionem, ac prævisionem, utpote qui res suas recuperare duntaxat voluit, adeoque occisio non est illi adscribenda tanquam causæ morali; tum quia ex defectu lenitatis solum homicidium autoritate publica factum inducit

irregularitatem, ut tenet complurium sententia cum Tambur. l. 10. c. 4. de Cens. Palao D. 6. p. 14. La Croix l. 7. n. 70. de irreg. Diana tr. 2. p. 11. R. 63. ubi pro hac sententia affert plures, quàm 30. AA. qui docent, neminem ex homicidio fieri irregularem, nisi concurrat ut publicus Justitiæ Minister, sive ad causæ probationem sive ad sententiæ executionem, vel ut privatus injustè & cum peccato. Dixi supra saltem si periculum non prævidit homicidii à concurrentibus committendi; nam si clamans periculum præviderat, licet non ea intentione clamaverit, sed ut res suas recuperaret, eum tamen fore irregularem, docent complures cum Innoc. & Abb. in C. significasti 2. de homicid. Navar. c. 27. n. 236. Sylvest. V. homicidium 3. q. 7. aliisque, de quorum tamen doctrina dubitat, & in contrarium inclinatur Covar. l. c. cum Avila, & aliis citt.

